

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :

Οδός Πατησίων, ἀριθμὸς 3, πρὸς τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθης».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἡ Βασίλισσα Μαργώ, (μετὰ εἰκόνας) μυθιστορία Α. Δουμά, μετὰφ. Α. Σκαλίδου (Συν.). — Ἡ Λουομένη Χανοῦμισσα, μυθιστορία Λεϊλά-Χανούμ (Συν.). — Ἡ Κόρη τοῦ Ἀλιέως, διήγημα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, μετὰφρasis Αθ. Θ. Αμπαδάρη. — Ἰδάν, Ἰδάνλιφ, ἱστορικὸν διήγημα, ὑπὸ Ι. Π. Γεωργαντοπούλου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἀθήναις: δρ. 5, ταῖς ἐπαρχίαις 6, τῷ ἐξωτερικῷ 10
ΦΥΛΛΑ προηγουμένα λεπτὰ 20.Αἰσυνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εἰστίας: εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοστίμου καὶ χαρτονομισμάτων

παντὸς ἐθνοῦς.

Ἡ μάχαιρα ἐβυθίσθη εἰς τὴν ὠμοπλάτην τοῦ ζῆφου. [Σελ. 154]

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΩ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Μετὰφρ. Ἀλεξάνδρου Σκαλίδου.

[Συνέχεια ἴδε προηγουμένον φύλλον].

Ἄν ὁ δούξ τοῦ Ἀλανσὼν μίαν καὶ μόνην ἔλεγε λέξιν τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἱππόται, περιεκύκλουν αὐτὸν ἔτοιμοι νὰ ὑποβοηθήσωσι τὴν ἀπόδρασίν του, ἀποκρούοντες τοὺς ἐνόπλους τοῦ Γκίζης. Ἀλλ' ὁ δούξ ἀποστρέψας τὴν κεφαλὴν ἐσήμκνε τὸ ἀνακλητήριον.

Ἐν τούτοις οἱ νεοελθόντες, νομίσαντες ὅτι οἱ διστυγμοὶ τοῦ Ἀλανσὼν προήρχοντο ἐκ τῆς παρουσίας τῶν ὁπαδῶν τοῦ Γκίζης ἐτοποθετήθησαν βχθμηδὸν μετὰξὺ

τούτων καὶ αὐτοῦ. Ἐκ δὲ τῶν δένδρων, εἰς δέκα βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ναβάρρας, ἐράνη προκύψας εὐπατριδὴς τις, ὃν ὁ Ἑρρίκος ἀνεγνώρισεν ὡς τὸν ὑποκόμητα τῆς Τουρραίνης, ἕνα τῶν ἀρχηγῶν τῶν δικτατορικομένων, ὃν ἐνόμιζε μένοντα εἰς Ποατού. Ὁ ὑποκόμης ἐποίησε σημεῖόν τι ὅπερ ἐσήμκινεν :

— Ἐρχεσθε :

Ἀλλ' ὁ Ἑρρίκος, συμβουλευθεὶς τὸ ἀπαθὲς πρόσωπον καὶ τὸ σκοτεινὸν βλέμμα τοῦ δούκῃ τοῦ Ἀλανσὼν, ἔστρεψε δις ἢ τοὺς τὴν κεφαλὴν του ὡσάνει ἠνώχλει αὐτὸν τὸ περιλαίμιόν του. Τούτο δ' ἦτο ἀρνητικὴ ἀπάντησις, ἣν ἐννοήσας ὁ ὑποκόμης ἐπέτρ-

νισε τὸν ἵππον του καὶ ἐγένετο ἄφαντος.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφάνησαν οἱ κύνες πλησιάζοντες, καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ἔτρεχε Κάρολος ὁ Θ' ἄνευ πύλου, τὸ κέρας ἔχων εἰς τὸ στόμα καὶ φουσῶν δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως. Τρεῖς ἢ τέσσαρες θηρευταὶ ἠκολούθουν αὐτόν.

— Ὁ βασιλεὺς! ἀνέκραξεν ὁ Ἀλανσὼν καὶ ὤρμησεν ἐπὶ τὰ ἔχνη του.

Ὁ Ἑρρίκος, ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς παρουσίας τῶν φίλων του, ἐποίησεν αὐτοῖς νεῦμα νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶσι, καὶ ἐπλησίκσεν εἰς τὰς κυρίας.

— Λοιπὸν ; εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, προχωρήσασα βήμκτά τινα.